

de dwaling, de oprechtheid gewaardeerd hebben, en niet bezwaard zijn geweest, want dat Dr. Kuyper over mijne bedoelingen denkt zooals hij doet, is eene zaak buiten mij; het is geheel voor zijne rekening; en politieke plannen heb ik op het oogenblik in het geheel niet; ik sta buiten de politiek, en hoop er niet in terug te treden, tenzij van eene roeping daartoe zeer duidelijk en afdoende mocht blijken.

En van den anderen kant: wenschte hij verzoening en overleg, hij had daartoe geene driestarren noodig. Hij had mij slechts loyaal tegemoet te treden.

Hoe men het ook neme, die driestarren hadden zóó niet behooren te verschijnen; zij zijn eene proeve, hoe een partijleider, journalist, gewezen Minister-President, omtrent een vroeger parlementair leider zijner partij, niet-journalist, ook gewezen Minister-President, niet moet schrijven.

Het is eigenlijk te dwaas, dat een man die zoo groote werken heeft verricht als Dr. Kuyper, een strijdvraag van interne partij-politiek opwerpt op zóó onjuiste gegevens.

Ik sta Dr. Kuyper niet in den weg, ik zit aan den weg. En al hebben de driestarren ergernis bij mij gewekt, ik koester geen wrok. Wetende, dat voor ons allen, ook voor mij, vergeving het leven is, ben ik tot vergeving bereid. Volhardt hij in zijn onrecht, dan hoop ik hem geen bitter woord toe te voegen.